

ج.ر جانسون

قسمت سوم یک سری مقالات درباره استالینسم

سیاست امپریالیستی در ایران

۲۲ آوریل ۱۹۴۶

ترجمه : ژاله سهند

از جنبش کارگران، جلد. ایکس شماره ۱۶ ، ۲۲ آوریل ۱۹۴۶ ، ص. ۴

رونوسی و علامت گذاری شده توسط Einde O'Callaghan برای آرشیو اینترنتی مارکسیست ها.

معاهده بین روسیه استالینیستی و ایران در مطبوعات پدیدار گشته است. این سندی است که کارگر آمریکایی باید با تمامی استنتاجاتش با دقت بخواندش و بررسی اش نماید. هنگامی که او متوجه می شود آنچه را که از آن حاکی می گردد، می تواند به استالینیست های در اتحادیه خود با دیدی تازه نگاه بیندازد و استدلال های دروغین و فاسد آنها را دوباره بر چهره اشان پرتاب نماید.

این معاهده برای یک شرکت نفتی مقرر شده است که به مدت ۲۵ سال ۵۱ درصد سود آن به روسیه استالینیستی خواهد رفت. ایران، زمین (و نفت) را تدارک خواهد نمود، روسیه استالینیستی هزینه تجهیزات و دستمزد و حقوق کارگران، تکنسین ها و غیره را تأمین می کند.

بنابراین این همان چیزی است که مبارزه درباره اش است. امپریالیستی قدیمی درتفلیس بریدن گلو برای نفت. بنابراین تمام صحبت های مربوط به حقوق دموکراتیک اقلیت های ایرانی فقط دروغ های استالینیستی زیادی بود. قیام جمهوری آذربایجان، آن هم به همینسان فقط یک مانور استالینیستی برای به دست آوردن نفت بود. ما از این نوع انتظارات از ایالات متحده و انگلیس داریم. اما چرا از روسیه، از آن چیزی که حزب کارگران سوسیالیست "دولت منحن کارگری" می نامدش؟

SWP می گوید که پشتیبانی از این نمی کند. اما بعد می گوید اگر جنگ بین روسیه و ایالات متحده و انگلیس آغاز شود، کارگران باید در جنگ از روسیه حمایت نمایند. "نه"، حزب کارگران می گوید، و بعد می گوید اگرچه ممکن است بیشتر SWP جنایات استالینیزم را محکوم نمایند، اما با این برخورد فقط به استالینیزم ها کمک می کند و کارگران را گیج نموده، به آنها آموزش اشتباه داده و برداشت دولت کارگران را به گل می کشاند.

سیاست لنین و تروتسکی

به استالینیزم در اتحادیه گوش دهید. وی خاطر نشان خواهد کرد که لنین و بلشویک های قدیمی با دولت های سرمایه داری معاهداتی بستند. پس آنان این کار را کردند. اما آنها کار دیگری هم کردند. در سال ۱۹۲۱، روسیه بطور فعالی مشغول تلاش برای برقراری هر چه بیشتر روابط تجاری با بیشتر کشورهای سرمایه داری شده بود. اما در ماه ژوئن، انترناسیونال سوم در مجلس در مسکو دیدار کردند. تروتسکی کمیسار جنگ و امور دریایی خلق بود. او دستور روز را به ارتش سرخ نوشت و آن را با عنوان رسمی خود امضا کرد. در اینجا چند منتخب آورده شده است:

وی گفت: "این سرور و افتخاری برای کارگران، دهقانان و سربازان سرخ روسیه است که در میان دیوارهای پایتخت سرخ به بهترین نمایندگان طبقه کارگر جهان درود می گویند....."

"شما برای طبقه کارگر جهان این فرصت را تضمین کرده اید که تحت حمایت شماییان به منظور بسط رزم های بیشتر و متد براه انداختن مبارزه بر علیه تهدید سرمایه داری بهم ببینید. با نام برادری، آزادی و سعادت تمامت بشر ستم دیده." طبقه کارگر امروز فراموش کرده است که دولت روسیه در روزهایی که دولتی کارگری بود، چه چیزی بود. آن به انقلاب جهانی اعتقاد داشت. آشکارا برایش سازماندهی کرد. لنین و تروتسکی اعلام کردند که فقط انقلاب جهانی می تواند بشر را از جنگی دیگ، از بحران های ویرانگر اقتصادی و واکنش وحشیانه نجات بخشد.

در سال ۱۹۲۳ وضعیتی انقلابی در آلمان به وجود آمد. دولت های امپریالیستی لهستان و فرانسه تهدید کردند که بر علیه کارگران مداخله خواهند نمود. تروتسکی، کمیسار جنگ، نیروهای روسی را در مرز لهستان گرد آورد و اعلامیه ای صادر کرد که به این شرح بود:

بگذارید که کارگران آلمانی و سرمایه داران آلمانی با آن مبارزه کنند. ما جنگ نمی خواهیم، اما اگر ارتش کشورهای خارجی از جانب سرمایه داران آلمانی مداخله کنند، ارتش روسیه شوروی برای دفاع از کارگران آلمانی پیشروی خواهد نمود.

انقلاب نتوانست تحقق بیابد. اما آن واقعیت ها را تغییر نمی دهد. دولت کارگران لنین و تروتسکی انقلابی بود. کارگران دنیا این را می دانستند. سرمایه داران هم این را می دانستند.

استالینیسیم چه چیزی است

در آن روزها روسیه کشوری ضعیف بود. اقتصاد اش نیمه ویران بود. توسط کشورهای قدرتمند سرمایه داری، به ویژه آلمان و ژاپن محاصره گردیده بود. لهستان دشمنش بود. با این حال انقلابی بود و زنده مانده بود. امروز روسیه قدرتمند ترین کشور در اروپا است. لهستان پیرو آن است. بر آنچه زمانی اتریش-مجارستان سابق بود، حکمرانی میکند. بر نصفی از آلمان قرار دارد. ژاپن یک دست بر روی صورتش است. کارگران در سرتاسر جهان برای کمک، برای رهبری، آماده برای مبارزه با جنایات، بربریت، و ویرانی امپریالیسم دارند فریاد میزنند. اما هیچ کلمه ای برای آنها از طرف حاکمان روسیه نمی رسد. روسیه استالینیستی مشغول قاپیدن سرزمینها، دزدیدن کارخانجات کشورهای گرسنه، برانگیختن شورش برای نفت و دیگر امتیازات است و به کارگران می گوید که امروز سوسیالیسم برای آنان نیست.

ارتش روسیه امروز فقط برای حفظ قدرت بوروکراسی روسیه و اعمال غارتگری امپریالیستی خود در خارج از کشور وجود دارد.

این استالینیسیم در مقایسه با دولت کارگران لنین و تروتسکی است. این آن چیزی است که کارگر روزانه و هواداران پرچمگانش در کارخانه ها ازش دفاع می کنند. بوروکراتهایی مانند فاستر و بن دیویس Foster and Ben Davis دقیقاً می دانند واقعیتها چه هستند. اعضای عادی استالینیست ها، اکثراً که با این عقیده تعلیم یافته اند که مارکسیسم همان چیزی است که بوروکراسی استالینیستی انجام داده یا دستور می دهد، نادان هستند. اما خواه آنها نادان باشند یا نباشند، سازمان آنها تهدیدی برای طبقه کارگر و سوسیالیسم است. کارگران آمریکایی باید آنان را تقبیح نمایند، رد نمایند، و شرمنده اشان نمایند، اگر تلاش کنند که وانمود نمایند که این جنایت امپریالیستی در ایران چیزی متفاوت از دزدی و خشونت امپریالیسم آمریکایی و انگلیس است.

1. The Daily Worker. Was the Communist Party- USA newspaper published in New York City between 1924-1958

J.R. Johnson

Part III of a Series on Stalinism

Imperialist Policy in Iran

(22 April 1946)

<https://www.marxists.org/archive/james-clr/works/1946/04/stalinism3.html>